

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımı Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Sayın Yusuf TEKİN tarafından Anayasa'nın 98. Ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. Maddeleri gereğince yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.07/01/2026

Talat DİNÇER
Mersin Milletvekili

Son dönemde kamuoyunda sıkça gündeme gelen “devlet okullarında özel sınıf” tartışmaları, tek başına münferit uygulamalarla açıklanamayacak kadar derin bir eğitim boşluğuna işaret etmektedir. Ortada açık bir gerçek vardır: Eğitim sisteminde oluşan bu boşluk, denetimsizlik ve plansızlıkla birleşerek eğitim alanındaki adaletsizlikleri ve yozlaşmayı görünür hale getirmiştir.

Bugün özel okullar ile devlet okulları arasındaki uçurum her geçen gün daha da büyümektedir. Özel okulların astronomik düzeylere ulaşan ücretleri, eğitimi bir hak olmaktan çıkarıp bir ayrıcalığa dönüştürmüştür. Bir çocuğun alacağı eğitimin niteliği, ailesinin ekonomik gücüyle ölçülür hale gelmiştir. Bu tablo, eğitimde fırsat eşitliği ilkesinin fiilen ortadan kalktığını açıkça göstermektedir. Eğitim, kamusal bir hizmet olmaktan uzaklaşarak ticari bir sektöre dönüşmüş; bu dönüşümün bedelini ise veliler dolaylı ya da dolaysız biçimde ağır maddi yükler altında kalarak ödemek zorunda bırakılmıştır. Bu durum, eğitim sisteminin içten içe çürüdüğü ve denetimsizliğin suistimale açık bir zemin yarattığının açık göstergesidir. Eğitimde yaşanan bu tablo yalnızca bir yönetim sorunu değil, aynı zamanda derin bir adalet sorunudur. Bir yanda yüksek ücretler ödeyerek nitelikli eğitime erişebilen sınırlı bir kesim, diğer yanda imkânsızlıklar içinde eşit bir gelecek mücadelesi veren milyonlarca öğrenci bulunmaktadır.

Bu ayrışma, toplumsal eşitsizlikleri daha da derinleştirmekte ve sosyal adalet duygusunu zedelemektedir. Devlet okullarında “özel sınıf”, “seviye sınıfı” ya da “yabancı dil ağırlıklı sınıf” gibi adlar altında farklı uygulamaların ortaya çıkması; velilerden bağış adı altında ücret talep edildiğine yönelik iddiaların giderek artması ise bu kaygıları daha da güçlendirmektedir. Bu sorulara net ve tatmin edici yanıtlar verilmeden, eğitimde adaletin ve eşitliğin sağlandığından söz etmek mümkün değildir.

Bu bilgiler doğrultusunda;

1. Eğitim anayasal bir hakken neden parayla ölçülür hale geldi?
2. Devlet okulu varken “özel sınıf” ihtiyacı neden doğdu?
3. Bağış adı altında istenen paralar kimin denetiminde?
4. Eğitimde kalite mi satılıyor, ayrıcalık mı?
5. Parası olmayan çocuk bu sistemde nereye konuluyor?
6. Eğitim kamusal bir hak mı, ticari bir sektör mü?
7. Bu adaletsizlik ne zamana kadar görmezden gelinecek?
8. Devlet okulları içerisinde, özel sınıflar kurulduğu doğru mudur?
9. Kaç okulda bu sınıflar kurulmuştur?
10. Kuruldu ise bunun sorumlusu kimdir?